

NÁŠ HLAS

INDEPENDENT CZECHOSLOVAK WEEKLY—NEZAVISLÝ ČESKOSLOVENSKÝ TÝDENÍK

Saturday, April 27, 1963.

Authorized as second class mail by the Post Office Department, Ottawa, and for payment of postage in cash.

No. 17 (315) Vol. IX.

CHANGING THE GUARD

JOSEF CERMAK

The war of words is over. Mr. John G. Diefenbaker who single-handedly brought the Conservative party out of oblivion in 1958 and almost single-handedly and stubbornly fought in the last election for his party, met his defeat. Up until last year Mr. Diefenbaker had done a creditable job for Canada and we shall always be grateful to him for his stand in the United Nations on behalf of the countries behind the Iron Curtain. During the last year he has shown an indecision which did little to help the position of Canada. In the last election he advocated policies which many of us find unacceptable, particularly the not very subtle anti-Americanism and rather inconsistent nuclear policy. However, his place in Canadian history is secure.

The victory, though in no way overwhelming, in the last election went to Lester B. Pearson. Lester B. Pearson is a man of distinguished accomplishments, of which the Nobel prize for peace is one. He is a man of great intelligence and considerable personal charm, although he lacks the power of stirring the masses and some other qualities which are supposed to guarantee a politician's success. In the last election he displayed an honesty which was hardly conducive to attracting voters: he did not promise a paradise under his leadership and in the defensive policy took a line which was a complete reversal of his previous position; he also strongly defended our ties with the United States. There are some who feel that his reversal on the nuclear policy is a sign of inconsistency and even weakness of character; others feel that it takes courage to admit publicly that one is in error.

The road ahead for Mr. Pearson will not be an easy one. The fact that he lacks an absolute majority will not be a major defect — nobody wants another election and Mr. Pearson knows it. He will be sure of support on most of the routine legislation and in the matter of nuclear weapons he can rely on the Harkness Conservatives. Where his leadership will be put to the test is in devising legislation attempting to deal with a huge chronic unemployment and in building a new structure of the Western alliance. It can be expected that Mr. Pearson may play a major role in bringing the nations of the Western world closer together and in giving dynamic support to economic measures advocated by President Kennedy. It is also hoped that he may strengthen the unity of the Canadian nation and provide a deeper sense of belonging to French Canadians who have recently subscribed in large numbers to Mr. Caouette's unreasonable madness.

Mr. Pearson has a number of very capable lieutenants, among them Walter Gordon, Mitchell Sharp, Jack Pickersgill, Paul Martin, Paul Hellyer and in Quebec, besides Lionel Chevrier, C. M. Drury and Maurice Lamontagne, the rising star of Yvon Dupuis who has done much to stop the Social Credit upsurge in Quebec. He can also count on the help of the very able Premier of Quebec, Jean Lesage.

On behalf of our readers, we wish Mr. Pearson well!

DEMONSTRACE NA HLUCINSKU

Zaměstnanci jednoho závodu na Hlučínku uspořádali demonstraci, na níž projevili hlasitou nespokojenost s nedostatečným zásobováním masem. Zpráva ze soukromého pramene uvádí, že demonstrace se zúčastnilo asi 200 lidí. Po skončení ranní směny se odebrali zaměstnanci v průvodu k prodejní masu s transparentem: "Nechceme rakety, chceme maso". K průvodu se přidali nabořilí chodci a ženy, které stály ve frontě před Masnou. Rychle přivolána policie demonstranty rozešla a několik účastníků průvodu odvezla k výslechu.

Žít v minulosti má jednu velkou přednost: je to levnější, než žít v přítomnosti.

Dramatists' Guild

UPRCHLÍCI BOHATSTVÍM AMERIKY

I V A N H E R B E N

NEW YORK. — Byly doby, kdy břeňy Ameriky byly každému otevřeny a přistěhovalci nebylo nijak regulováno. Jen v jednom údobí bylo drasticky omezeno, takže přírůstek obyvatelstva se značně zpomalil. Ale dnešní zákony o přistěhovalcích už dlouho dovolují, aby do Spojených států spouštěly proudily miliony lidí z mnoha konců světa.

Se změnami ve světě se ovšem podstatně mění také skladba emigrantů, přijíždějících do Nového světa. Ještě na počátku tohoto století napsal žertem historiograf české Ameriky, Tomáš Čapek, že z Habsburské monarchie utíkají do Ameriky jen dva druhy lidí: Jedni urazili Jeho Veličenstvo císaře pána, druzí urazili zámek od pokladny. Tato rakousko-uherská diagnóza ovšem už dávno neplatí. Emigraci do Ameriky daly novou tvář totalitní režimy, ať to byl fašismus, nacismus nebo komunismus, a tím se také podstatně změnil postoj Američanů k přistěhovalcům.

Americký ministr práce Willard Wirtz podal nedávno zprávu o současném stavu přistěhovalců. Jeho zpráva byla po mnohých stránkách pro Američany překvapující. Ministr Wirtz prohlásil, že každý třetí přistěhovalce je člověk s vyšším vzděláním, s vyšším povoláním nebo je alespoň odborně či technicky vyškolen. Ministr řekl doslovně:

Wirtz uvedl několik pozoruhodných skutečností: Od roku 1947 kteří proslavili Ameriku po celém světě — jako třeba jméno Alberta Einsteina. Ale není si tak vědom darů, které Amerika dostala od méně známých a proslulých přistěhovalců — vědců, techniků i kvalifikovaných dělníků — kteří přišli v posledním desetiletí do Spojených států."

do roku 1961 přijelo do Spojených států tři a půl milionů vystěhovalců. Asi polovina z nich měla vyšší vzdělání nebo kvalifikované povolání. Zatím co v minulých desetiletích jezdili do Ameriky rolníci, nekvalifikovaní dělníci, dřevorubci nebo lidé, ochotní sjíždět do dolů, dnes mezi přistěhovalci převládá inteligence a kvalifikovaný — namnoze dokonce vysoce kvalifikovaný — dělník.

V posledních deseti letech se hlásilo přes sto tisíc přistěhovalců do takových povolání, která americká technologie a její prudký rozvoj nutně potřebují: Hlásili se k inženýrství, jako fyzikové, k nástrojářství, k obsluze vysoce specializovaných strojů a tak dále. Za posledních deset let našlo nový domov v Americe na třicet tisíc inženýrů ze všech technických oborů. Není pochyby, že také oni přispěli a přispívají k rychlým pokrokům americké technologie. Kromě toho se do Ameriky v tomto údobí přistěhovalo 14.000 lékařů, 28.000 ošetřovatelek, 5.000 chemiků a přes tisíc fyziků.

Do značné části jsou to lidé ze země za železnou oponou. Míra zisku amerického národa je ovšem také částečnou měrou ztráty těch zemí, ze kterých inženýři, fyzikové, chemikové, lékaři a nejrozumnější vědci uprchli. Tyto země byly viditelně ochuzeny o lidi schopné, někdy i nejméně schopné ve svém oboru. O ně byly obohaceny Spojené státy. Jak ministr Wirtz řekl, Spojené státy nepochybne získaly vynikající vědce a odborníky jen proto, že jsou země svobodnou, přející svobodu každému, a proto také poskytující politické útočiště exulantům z kterékoliv totalitní země.

DENNÍK HRŮZY

M. Z V A R A

Měsíčník svazu spisovatelů SSSR "Nový mír" uveřejnil nyní další otřásající dokument o teroru stalinismu nazvaný "Denník obyčejného děvčete".

Není to literární dílo psané rukou zkušeného spisovatele, ale je to skutečný denník školačky Niny Kostěrinové, která když je začala psát chodila do sedmé třídy a byla jen patnáct let stará. Jsou to tedy zápisky mladého sovětského děvčete, po dobu pěti let a pěti měsíců. Během celých jednadvaceti let denník "kdesi ležel", a teprve v prosinci 1962 byl zveřejněn.

Ze zápisů se dovidíme, že Nina je, jako ostatně celá její rodina, oddanou komunistkou, která pracuje s nadšením v organizaci komсомолu, výborně se učí a s oblibou čte Huga, France, Ibsena, Rolanda, O'Henryho a naslouchá hudbě Čajkovského, Beethovenové, Griegové, Mozartově a Bachově, v malířství se obdivuje Renoirovi a Picassovi. Je šťastna, a tehdy píše do deníku: "Život je po čertech krásný..." Její štěstí však netrvá dlouho. Mnoho jejích přátel a členů strany, které dobesedá osobně zná, je v roce 1936 a dalších zatýkáno a označeno za nepřítel lidu. Jejich dospívající děti jsou dávány do státních domovů a na veřejných schůzkách se zřikají svých rodičů, které prohlašují za vyvrhly lidské společnosti.

Katastrofa se začíná valit i na Ninu. Je zatčen její strýc Miša, člen strany od prvních dnů revoluce. 22. srpna 1937 Nina píše: "Něco se děje. Dlouho jsem přemýšlela, až jsem dospěla k závěru: Kdyby se i můj tatínek ukázal trockistou a nepřitelem vlasti, nebudu ho litovat. To jsem napsala, ale priznávám se, šířá mě červ pochybnosti." V té době strašlivého teroru, byl-li zatčen jednotlivec, byla postupně pozatýkána celá jeho rodina a mnohdy celé příbuzenstvo. A tak brzy po zatčení Ninina strýce Mišy, byla zatčena i jeho žena s dcerou a označeny za nepřítel lidu. Zavřeli také dalšího strýce Ilju, který je bratrem její matky. Nina plna vzrušení píše: "A co když najednou zatknou i mého tatínka? Ne, ne - já v něho věřím. Je členem strany, nikdy nebyl a není nepřitelem lidu. Tatínka se nezřeknu." Za několik dní dostane Nina dopis, ve kterém ji otec píše: "Vyloučili mě ze strany a zbavili místa. Nevím ještě, jak všechno skončí. Ale i kdyby došlo k nejhoršímu, můžu být jista, že tvůj otec nebyl ani nicem ani obojetníkem. Proto buď klidná." Za několik měsíců je zatčen a poslán do koncentračního tábora na Sibiř. Nina zaznamenává 5. září 1938: "Tatínek zatčen. Což je i můj tatínek nepřitelem lidu? Nevěřím To je strašlivý omyl." Zatýkáni pokračují. Je zatčen další strýc, jeho příbuzní a jejich příbuzní. Přichází válka a Nina se ze zoufalství hlásí dobrovolně na frontu. Doufá, že svým hrdinstvím nějak pomůže své nešťastné rodině. V prosinci 1941 je poslána jako parašutistka bojovat do zázemí, kde se tvoří první partyzánské jednotky. 20. ledna 1942 oznamuje generální štáb její matce, že "Kostěrinová Nina Aleksejevna, narozená v Moskvě, věrna vojenské přísaze padla v prosinci 1941 při plnění bojového úkolu v týlu nepřítelů". Tak se dovršuje tragédie mladé sovětské dívky, jejíž rodina byla vyvrážena režimem a systémem, za který dobrovolně položila svůj mladý život. Nebo zavraždili ji?

PAPEŽOVO MÍROVÉ POSELSTVÍ NÁRODŮM

NAVRHUJE UTVORENÍ NOVÝCH SPOJENÝCH NÁRODŮ

V předvečer velikonočních svátků se obrátil papež Jan XXIII. k světové veřejnosti encyklikou "Mír na zemi". Po prvé v dějinných katolické církve mluví toto poselství jak ke katolíkům tak nekatolíkům a hlavní téma se zabývá doporučeními, jak zabránit atomové válce. Papež navrhuje utvoření nadstátní organizace, která by dohlížela nad zastavením atomových zkoušek a nad postupným odzbrojením. Papež zároveň vyslovuje názor, že by taková nadstátní organizace mohla vyrůst ze Spojených národů.

V jiných částech encykliky navrhuje Jan XXIII. rasovou diskriminaci — národní skupiny se mají zbližovat, a nikoli oddělovat. Odsuzuje kolonialismus: není politických cílů, které by byly nedrženy jiným a není cílů, které by byly méněcenné. Přimlouvá se za pomoc technicky méně vyspělým národům, aniž by se posky-

tovala s úmyslem ovládnout příjemce pomoci. Proti útlaku: žádná země nemá práva utlačovat jinou a zasahovat do jejích věcí. Za svobodu náboženského vyznání: každý člověk má právo uctívat Boha v soulase se svým svědomím.

Lze si těžko představit, jak by nová nadstátní světová organizace mohla překonat dnešní rozpolcení světa na Východ a Západ. Spojené státy jsou právem převládány, že bez účinné kontroly Východu Západem a Západu Východem by se vydaly nebezpečí, že budou v nestřežené chvíli zaskočeny. Naproti tomu Sověty odmítají americké návrhy na vzájemnou kontrolu a to, co nabízejí, považují Spojené státy za nedostatečné. Svět nezbývá, než pokračovat ve zbrojení, dokud Sověty neuznají, že jsme se všichni ocitli ve slepé uličce.

NESNADNÝ ZÁPAS O JIŽNÍ AMERIKU

BRAZILSKÁ CESTA K LEPŠÍMU ŽIVOTU PLNÁ ÚSKALÍ

L. Březina — Přesto, že již uplynulo přes půldruhého roku od konference v Punta del Este, kde devatenáct amerických republik přijalo desetiletý plán prezidenta Kennedyho pro hospodářský rozvoj zemí v západní hemisféře, Alliance for Progress až doposud nepřinesla žádoucích výsledků. Navíc, počáteční nadšení, zdravící tento \$ 20 miliardový program, který má být financován z větší části Spojenými Státy, značně ochablo. S hlediska příjemců pomoci, dolary pryč lze obdržet někdy jen za podmínek, jež se za někdy vnitropolitických okolností považují prakticky za nespílitelné. Na druhé straně Kennedyho administrativy projevíla rozčarování nad nezdarem jihoamerických vlád zavést reálnou sociální a hospodářské reformy, jež jsou předpokladem pro zdravý hospodářský růst stejnou měrou jako kapitálové investice.

Nicméně pokusy o nápravu pokračují, jak důrazně dosvědčuje případ Brazílie, kde Goulartova vláda usiluje o změny, které jak svou náplní, tak svým rozsahem jsou vskutku revoluční. Ústřední výraz nové hospodářské filosofie spočívá v připravované radikální pozemkové reformě, zatím co jiné návrhy zahrnují zlepšení zákonů regulujících daňovou a bytovou

politiku, bankovníctví a veřejnou správu. Prezident Goulart zároveň podnikl kroky, jež mají zmírnit růst inflace, která jen za poslední rok odrážela přes jednu třetinu kupní síly cruzeira. Protinflační opatření, kladoucí drastické požadavky na nejširší vrstvy obyvatelstva, čítají, mimo jiné, zvýšení daní o 25%, omezení bankovního úvěru, platovou kontrolu nad mzdami státních zaměstnanců, zvýšení cen železničních jízdenek o 400% a odstranění subvencí na obilí, což, paradoxně, zdvojnásobí cenu chleba.

Zda tento pokrokový duch věští začátek hospodářské "reformace" v Jižní a Střední Americe nyní závisí na reakci brazilské veřejnosti v nejširším slova smyslu. Bez pochyby, prezident Goulart dokázal, že je mužem nejen velké odvahy, ale též velké víry v politickou uvědomlost brazilského lidu. Test této důvěry se očekává se speciálním zájmem ve Washingtonu, kde sázky na politické dividendy z úspěchu Alliance for Progress se zvyšují. Ve skutečnosti, Brazílie dnes stojí jako suďička u kolébky tohoto \$ 20 miliardového programu, neboť jako největší z jihoamerických států, jak územně, tak početně, její zdár či nezdár rozhodne o celé Alii-anci for Progress.

ČESKOSLOVENŠTÍ SPORTOVCI V TORONTĚ

Red.—Českoslovenští sportovci z USA a Kanady sjeli se do Toronta, kde svým úspěšným vystoupením ve Westonské aréně si získali nadšených ovací 800 přítomných krajanů-diváků. Tento Sjezd našich sportovců byl první událostí svého druhu a jeho význam se neomezil jen na krajaňskou Kanadu, ale též ve velké míře na Spojené Státy. Důkazem toho byla početná účast nejen sportovců, ale též diváků nejen z míst blízkých jako Hamiltonu, Batawy, ale přijela též téměř 100 členná výprava z N. Yorku, dále krajané z Clevelandu a řada jednotlivců z Chicaga, Bostonu i Los Angeles! Během sjezdu docházelo často až k dojemným setkáním starých přátel, z nichž mnozí se navzájem neviděli více jak 15 let. Sjezd čs. sportovců se sestával ze dvou částí: sportovní a banketu. Krajaňské noviny — Nový Domov a Naše Hlasy v Torontě a Americké Listy v N. Yorku připravily sjezd propagačně takovým způsobem, že již týden před jeho konáním, nebylo pochyb o úspěchu. Autobusová výprava z N. Yorku vedená J. Petičkou přijela

do Toronta v pátek večer a její účastníci hned po příjezdu byli přivítáni po staročesku chlebem a solí, podaným sestrami Hanou a Evou Dočalkovými. V den Sjezdu na velikonoční sobotu vyšel v torontském Telegramu článek Josefa Malečka, ve kterém náš slavný sportovec mimo jiné zdůraznil, že kterékoli profesionální mužstvo Národní ligy z USA, či Kanady, by porazilo nejlepší evropské celky rozdílem více než deseti branek.

SPORTOVNÍ pořad na ledě ve Westonské aréně byl zahájen kanadskou státní hymnou a uvitím projevem redaktora J. Grosse, načež se představili krasobruslaři. Zahájila nejmladší účastnice sjezdu 11letá M. Bonková z Toronta. Zanjala svižností a jistotou a potvrdila svůj velký talent, který se v budoucnu jistě projeví výraznými úspěchy. Následoval lyricky procítěný tanec Svaty a Mírka Starobových, rovněž z Toronta, kteří zaujali dokonalým souladem. Svižnou Vejvodovu polku "Škoda lásky" zahrál M. Dokončení na st. 4.

OSLAVY 1100HO CYRILOMETODEJSKÉHO VÝROČÍ V NEDELI 19. KVETNA 1963 V KATEDRÁLE SV. MICHALA, BOND ST, 12. HOD. V POL.

7. HOD. VEČER MASARYKOVA HALA SLAVNOSTNÍ ŘEČNÍK DR. ŠTŮRM GENERALNÍ TAJEMNÍK SPOLEČNOSTI PRO VĚDY A UMĚNÍ Z USA

RAKOUSKO BEZ ČS. UHLÍ

Letošní zima zřejmě postihla velmi kruté čs. energetické hospodářství a nedostatečná těžba uhlí se projevuje nyní i nedodržením exportních dodávek ostravského uhlí zahraničním zákazníkům. Dodávky jsou pro československé devizové hospodářství velmi důležité a jsou proto vždy odbavovány přednostně. V Rakousku je největším odběratelem ostravského uhlí postátněná velkoobchodní Vereinigte Österreichische Stahlwerke v Linzi, která zaměřila již před lety svůj provoz na ostravské kamenné uhlí (na němž je závislá na 60 až 80 %). V době letošní zimní kalamity však Ostrava dodala místo obvyklých 25 tisíc tun měsíčně necelých 5 tisíc tun.

Uhlí a dopravní kalamita v ČSSR postihla i obyvatelstvo města Vídně, neboť vídeňské plynnáry nemohly udržet plný provoz, protože uhlenné vlaky z ČSSR buď nepřišly včas nebo slíbené dodávky nesplnily.

RADA ŽEN DĚKUJE ZA DARY

Výkonný výbor Národní rady žen Svobodného Československa v New Yorku děkuje všem přátelům, kteří svým darem pamatovali o Vánocích 1962 na naše děti, staré a nemocné československé uprchlíky v Německu.

Obdržely jsme dary od 1.452 osob a ještě před Vánocemi do Německa zaslaly DM 6.003,50. Pomohly jsme zmírnit nouzi 203 rodinám a jednotlivcům, kteří ve většině případů prožívali čtrnácté Vánoce v exilu. Letošní zima zvláště postihla Evropu, nebyly zásoby topiva a pokud se dalo koupit, bylo velmi drahé. Nebylo možno pracovat ani stavět ani silnicích. Nemocné následkem mrazů se zhoršovaly zvláště u našich starých a nemocných čs. uprchlíků. Proto tím více jsou Vám vděční za dar a vyjadřují to svým dopisem, které Národní rada žen Svobodného Československa obdržela.

ZÁJEM O JEDNOTNOU EVROPU

Lidé v ČSSR se velmi živě zajímají o rozvoj Společného evropského trhu, který domácí propaganda napadá. Evropské sblížení vyvolává značné sympatie a vidí se v něm základ budoucí jednoty hospodářské i politické. Ve Společném trhu prý lidé spatřují účinnou zbraň Západu v soutěži s východním blokem. Konkurence západní Evropy prý již dnes působí čs. vývozu značné obtíže.

Zimní práce na kanadských národních parcích a historických místech, účelem bylo zmírnit nezaměstnanost, byly prodlouženy o dva měsíce, do konce května.

MORAVA BYLA KŘESŤANSKÁ PŘED PŘÍCHODEM SOLUŇSKÝCH BRATRŮ

ALOIS ROZEHNAL

Pokřesťanění Slovanů z Východu by nebylo možné v krátké době dvou desetiletí (863-885), kdyby pro ně dříve nebyla připravena cesta vlivem přícházejícím ze západu. Takový úspěch si nelze vysvětlit jinak než tím, že křesťanství zapustilo kořeny mezi lidem již před příchodem Cyrila a Metoděje a že po jejich příchodu bylo tam dost vzdělaných "žáků" (kněžského dorostu) pro utváření křesťanství v slovanském jazyku.

"Velkolepé dílo soluňských bratrů nebylo by na Moravě vůbec anebo tak rychle zapustilo kořeny, kdyby předchozí činnosti misionářů hlavně latinskohavorských nebyla vrstva západoslovanských kleriků a kněží dosáhla takové průpravy, že ovládají písmo latinské dovedla si zakrátko osvojit písmo slovanské, a znaje aspoň zhruba evangelium a liturgické texty latinské, s káskou a porozuměním se vžila do krásy a dokonalosti cyrilometodějského jazyka i mluvy jejich slovanské-

V CLEVELANDU PAN RUŽEK NEPOŘIDIL

ANI AMERICANÉ ANI ČEŠI NESTOJÍ O KOMUNISTY

Cleveland — Nedavno navštívil Cleveland komunistický velvyslanec Dr. Ružek. Nepřijel však na návštěvu za našimi krajany, nýbrž za známým milionářem Cyrusem Eatonem, který se zhlídl v Chruščevovi. Ovšem nezajímá je oboustranný: Ružkův o krajany a krajanů o soudruha Ružka. Představil se totiž před dvěma roky na televizi v Clevelandu krajanští i americké veřejnosti takovým způsobem, že posluchači zahrnuli televizní stanici tolika výtkami a tak dlouho protestovali, až se musela televizní stanice veřejně omluvit a přiznat, že velvyslanec soudruh Ružek o lidských svobodách a občanských právech v Československu mluvil

nepravdu. Není tedy divu, že velvyslanec Ružek nechce přijít clevelandským Čechům a Slovákům na oči.

Ještě jinou návštěvu z Československa měli v Clevelandu. Jakýsi redaktor Antonín Šip z Prahy přijel, aby se obratně vyhnul československým krajanům, kteří ho zřejmě nezajímají. Ačkoli právě v těch dnech bylo v Clevelandu několik krajanů podniku, na žádný z nich soudruh Šip nepřišel. Za to se snažil se dostat mezi vedoucí americké odboráře. Ti ovšem vědí, co si mají o komunistických odborech a redaktorech myslet. Přijali pana Šipa se zdvořilostí tak ledovou, že ho nemohl odjet do Chicaga.

"NENÍ ZÁVORY PROTI SVOBODNÉMU MYŠLENÍ"

FILM NATOČENÝ POD DOZOREM KOMUNISTŮ, A PŘECE MLUVÍ

Cleveland — V clevelandské Sokolovně se šlo přes tisíc krajanů, aby shlédli film, který natočil v Československu americký novinář Don Shaw, a vyslechli jeho přednášku. Don Shaw natáčel svůj film většinou pod dohledem komunistického dozorce, ale přes to se mu podařily záběry, které jsou usvědčující obžalobou režimu.

Na krajany působil záběr z Václavského náměstí. Pouliční ruch veškerý žádný — až k Museu od můstku jedou asi tři automobily. Za to chodíky jsou přeplněny spěchajícími lidmi. Kamera zachytíla zblízka jejich ustarané tváře, tváře bez úsměvu. Redaktor Shaw k tomu suše podotkl: "To jsou lidé, kteří mají veškerou trocku, ale jen svobodu nemají žádnou!"

Jiný filmový záběr ukazuje těžkou závoru, bránci vstupu do státního statku — jako by to bylo

státní tajemství jak tam dojí krávy. Redaktor Shaw k tomu učinil poznámku:

"Viděl jsem v Československu bezpočet závor ale tato se mi zdála být nejdůkladnější. Přes to však režim tento velkovýrobce závor, nenašel ještě závoru, která by lidem bránila svobodně myslet."

Závěrečný snímek promítaného filmu ukazuje "Ružkovu zahradu" v Lidicích a v jejím sousedství lán dozrávající pšenice. Redaktor Shaw ukončil svůj výklad slovy:

"Tyto růže kvetou na paměť těch, kdo položili své životy za svobodu, včetně těch, kteří lásku ke svobodě zaplatili životem po únoru 1948... A ten lán pšenice je mi symbolem. Svoboda je jako pšeničné zrno, vzklíčí s novým jarem, i když je někdy zima dlouhá a zlá..."

NEDĚLE PATŘÍ OPĚT TRAMPŮM

A ZPÍVAJÍ SI DOCELA NEVLÁDNÍ PÍSNIČKY

Přes usilovnou agitaci KSČ mezi mladými lidmi zůstává většina mládeže mimo ČSM. V poslední době se hodně rozmohlo trampování a to v takové míře, že z toho je strana — podle výroku jedné návštěvnice ČSSR — doslova vyděšená. Mladí lidé jezdí ve velkých skupinách do přírody a oblékají se čistě po americku, což prý neukazuje právě na sympatie s režimem. Také písně, které zpívají ve vlaku nejsou vůbec "vládní", avšak zato jsou velmi oblíbené u všech společenstevních. Rodiče mladých lidí jsou rádi, že jejich děti dávají přednost trampování před členstvím v komunistickém svazu mládeže.

Podle informací z jiného pramene je prý mezi studenty, včetně těch, kteří jsou dělnického pů-

vodu, velmi málo komunistů. Ty každý zná a vyhýbá se jim. Spolkaření a schůzování se prý všem mladým lidem protiví a lecke marx-leninismu ve škole odřikávají bez přesvědčení jako kdysi za Rakouska lecke o Habsburcích.

Výběr žáků pro další studium je prý dnes poněkud spravedlivější než dříve. Úroveň studentů je prý nevalná a žáci jedenáctileté neovládají ani latinu ani cizí jazyky. Každý však se snaží pokračovat ve studiu, aby si zajistil lepší budoucnost. Největší nával je na práva a medicínu.

Národní museum v Ottawě na McLeod Street má jednu z nejbohatších sbírek ze života a dějin kanadských Indiánů a Eskymáků.

že Morava téměř půl století netrpěla francouzskými nájezdy. Ovšem že nové učení nemělo kdy zakotvit do hloubky a staré pohanské zvyky pomalu dožívaly, jak dosvědčují archeologické nálezy na pohřebištích.

Šíření křesťanství ze západu nečekalo však na politické akty světských vládních, nýbrž bylo prováděno dobrovolně dávno před tím misionářskou činností duchovních horlitelů. Západní křesťanství nebylo však v tomto úsilí jednotné, nýbrž jeho dějiny v Bavorsku jsou v VIII. století vyplněny dramatickým zápasem mezi směrem iroskotským (keltské, ostrovní křesťanství) a směrem římsko-anglosaským (římské, kontinentální křesťanství). Keltské křesťanství se usadilo v Bavorsku již začátkem VII. století a bylo tak průbojné, že koncem tohoto století byla v hlavinách městech Bavorska řada biskupů a opatů směru iroskotského.

Příznačnou vlastností iroskotských mnichů bylo putování za misijní činností. Pohany byli tehdy Slované nšidleni na vlastním území obou diecézí (Salcburk, Pasov), ale také sousedci s nimi na východě. I kdyby nebylo historických zpráv, bylo by nutno soudit, že v druhé polovině VIII.

SPOJENÉ STÁTY PRO PODMAŇENÉ NÁRODY

DR. JOZEF LETTRICH O ROZHOVORECH S AMERIČANY

V rozhovoru se zástupcem rozhlasu Svobodná Evropa učinil československý zástupce v Shromáždění podmaňených národů, Dr. Jozef Lettrich, tento projev:

Zhromaždenie podmaňených evropských národů tradičně máva každý rok porady vo Washingtonu, počas ktorých nadväzuje styky s predstaviteľmi americkeho politického života a úradnými činiteľmi, prednáša im svoje žiadosti a návrhy a informuje ich o situácii v krajinách za Železnou oponou. Také porady a návštevy predstaviteľov Zhromaždenia boli vo Washingtonu i teraz.

Delegáti Zhromaždenia podmaňených evropských národov sústredili sa najmä na návštevu členov americkeho kongresu, týchto volených predstaviteľov americkeho ľudu, ktorí s prezidentom Spojených štátov určujú americkú vnútornú a zahraničnú politiku. Ilocci americkeho kongresu je nateraz veľmi zamestnaný zákonodarnými prácami, predsa si 13 senátorov a 31 poslancov našlo čas, aby prijali predstaviteľov Zhromaždenia.

Medzi nimi bol i dávny priateľ podmaňených národov, predseda

poslaneckej snemovne John W. McCormack a viacerí vplyvní senátori, ako napríklad vodca republikánskych senátorov Everett McKinley Dirksen zo štátu Illinois a senátor Kenneth B. Keating zo štátu New York. Zástupcovia Zhromaždenia vyhľadali i šéfa štátneho departementu pre európske otázky Richarda H. Davisa.

Podstatou rozhovorov bola otázka obnovenia slobody a nezávislosti podmaňených evropských národov, najmä konkrétne kroky, ktoré by mal slobodný svet podniknúť v Spojených národoch, pri medzinárodných poradiach so Sovietskym sväzom a inde. Zástupcovia Zhromaždenia poukázali nato, že stredoeurópska politika slobodného sveta by mala smerovať k likvidácii sovietskeho kolonializmu a k uplatneniu sebestačnosti práva, predovšetkým slobodných volieb za Železnou oponou. Americkí činitelia nás uistili plným porozumením a sľúbili nám všemožnú podporu v našom úsilí, ktoré je v súlade nielen s tradičným priateľstvom americkeho ľudu k stredo a východoeurópskym národom, ale i s cieľmi americkej politiky.

PRAŽSKÁ OTÁZKA: PRO TITA ČI PROTI

STARÍ KOMUNISTÉ SI NEVĚDÍ S TÍM RADY

Mezi Jugoslávii a Moskvou nastalo, jak známo, v poslední době značné zblížení. V Československu si s tím starí komunisté nevědí rady. Pamatuji se, že byl Tito v roce 1948 vyobcován z Koinformny a nedovedou si vysvětlit, proč byl vzat nyní opět do přízně.

V jedné pražské čtvrti přinesli na schůzi KSČ knihu A. Zápotockého "Rudá zář nad Kladnem", v níž Zápotocký napsal, že Tito je typický odporný případ člověka, který zradil myšlenku komunismu. Pražští soudruzi proto žádali stranického důvěrníka, aby jim objasnil dnešní stanovisko strany a soudruh důvěrník prý začal koktat, že se prý v tehdejší době takto všeobecně politicky myslelo. Soudruzi se s tím ovšem nespokojili a žádali, aby se strana k této knize oficiálně vyjádřila. Titovi příznivci v ČSSR byli naopak zklamáni jeho sblížením s Chruščevem.

Vysvětlení je ovšem prosté. Tito se nezměnil a zůstal nezávislý, kdežto Moskva uznala, že je pro ni výhodnější být s Jugoslávií za dobře než být proti ní. A Tito je ochoten toho využít k zvýšení své ceny na mezinárodním trhu.

Nový kurs vůči Jugoslávii se projevil také tím, že jeden starý vtíp o dvou propuštěných věznicích se stal opět aktuální. První vězeň se sverňuje druhému, že byl uvě-

něn protože chválil Tita a druhý mu říká, že byl odsouzen naopak proto, že na Tita nadával.

Chvála Tita a Jugoslávie v tisku vedla některé horlivce k úvahám, aby po něm byla opět pojmenována jedna brněnská ulice. Ovšem opatrnější soudruzi, kteří mají dosud v paměti osud první ulice maršála Tita, která byla později přejmenována na ulici Gorkého, radí, aby se s podobnými kroky ještě počkalo.

NÁRODNÍ SBIRKY ZA DOLARY

Knihovna Harvardské univerzity zakoupila sbírku dvou set padesáti svazků o Mistru Janu Husovi a husitském hnutí. Ačkoliv knihovna neuvádí, od koho sbírku koupila, není vyloučeno, že ji koupila v Československu. Z jiných podobných případů bylo zjištěno, že se Československo v honbě za dolary zbavuje národních pokladů. Tolik je však jisté, že pokud se dostanou na americký kontinent, nejsou ztraceny; vědci českého původu mají alespoň příležitost je studovat bez zajatosti, s níž je věda spoutána doma.

Košská síla byla úžasná — dokud ji měli jen koně. Dramatists' Guild

směru činnosti sv. Bonifáce (673-754), který (jsa původem Anglosas, vlastním jménem Wynfrith) zakládal benediktinské kláštery. Když se Bavorsko stalo součástí říše franké (788), Karel Veliký se přiklonil k institucím římským a italským a byla propagována řehole benediktinská. Proto nastává kolem roku 800 likvidace iroskotských klášterů, které se změnily v kláštery benediktinské, a výtvarná činnost keltského (ostrovního) rázu byla vystřídána uměním karolinským (frankým).

Posledním velkým dílem iroskotských klášterů k t e r é se křesťanství Moravy, kde kolem r. 800 nastává náhlá přeměna pohřebního řádu, místo pohanského pohřbívání žárovního nastupuje pohřbívání nespálených těl, což musel nutně způsobit mocný vliv křesťanství. Že to byl směr keltský, který se rozšířil ze sousedních Bavor na Moravu, dosvědčují archeologické nálezy. Nejstarší památky kostelů prokazují, že jde o stavby keltského původu, a nálezy v hrobech (zhraně, kovové ozdoby, mince a kříže) jsou nezvratným svědectvím, že Morava byla přibližně 70 let před příchodem sv. Cyrila a Metoděje již křesťanská.

SOCIÁLNÍ UTOPIE V ROMÁNECH VČERA A DNES

JOSEF KOSTELECKÝ

Ve snaze vyložit slovo utopie správně a zároveň tak, aby jako definice byla přijatelná i marxistovi, nahlédli jsme do Trávničkova slovníku. Trávniček říká, že utopie je něco krásného, ale nemožného a nesplnitelného. Slovo samo je umělé, protože nemá svůj původ ani v tom či onom jazyku: stvořil je anglický spisovatel Thomas More svou knihou "Utopia", a tento titul znamená jmenem vymyšlené země.

Zastánce socialistického realismu začal by hned polemizovat s názvem mé úvahy. Rekl by, že sice v minulosti byly napsány mnohé sociální utopie, jejichž podkladem byl romantický a idealistický vztah k chudým, ale že od dob marx-leninské vědy, nemůže být u autorů vyzbrojených a osvěcovaných znalostmi zákonů třídního boje, žádná řeč o sociální utopii.

Jenže to je názor sám o sobě utopický, v jakém je právní otcem myšlenky. Podle marx-leninských teorií jsou všechny sociální problémy řešitelné. Ale spisovatelé, i když se politicky hlásí k světovému názoru marx-leninskému, mají ve svých dílech o té trvalé řešitelnosti vážné pochyby. Pokud ovšem nepiši jen na komando své strany. Než o tom uvedeme příklad z české literatury, povíme si hned známou skutečnost, že představitelé nesmírných děl světové literatury nikdy žádné problémy, tedy ani sociální, neřešili, jen je objevovali a osvětlovali. Copak vyřešil Shakespeare a už dlouhé věky před ním Homer? Co vyřešil Dante? A co Dostojevskij, Tolstoj, Čechov, Balzac? Zajisté, že Tolstoj ve svých vrcholných románech nevyřešil problém války a míru, problém viny a svědomí, otázku nevěry a zpronevěry. Jen románovým zobrazením těchto problémů v mnohotvárném životě strážlivě skutečné atmosféry a strašlivě skutečných lidí naučil nás vidět, co jsme dříve viděli jen povrchně, a uzpůsobil náš citový vztah k podobným lidem a událostem našeho vlastního života tak, že jsme díky jemu v nejednom směru moudřejší, chápavější a snad i lepší. Víc žádný spisovatel v žádné době nemůže dokázat. Vždyť jen Tolstoj "Vojnu a míru", "Anny Kareniny" a "Vzkříšení" je nesmírný. Tolstoj stáleckých úvah o tom, co je nám třeba tedy činit, čili jak řešit život a svět, je Tolstoj upadkový, zapomenutý a nečtený.

A teď k příkladu z české novodobé literatury o tom, jak autor vyzbrojený marx-leninským učebním, byl nucen kapitulovat v řešení jednoho z nejzávažnějších sociálních úkazů dnešních i budoucích.

Ivan Olbracht ve své knize "Zamřížované zrcadlo" v kapitole "Rozhovor na okenním prkne" zaznamenal nesmírně přesvědčivé a působivé historku utiskovaného pekařského učně, z něhož společenský útlak nakonec učinil zločince. Životní historii tohoto nešťastníka vypisuje Olbracht, ale v závěru nechává hrdinu mluvit a polemizovat. Je to tedy dialog ve vězení, mezi spisovatelem, jenž se tu ocl pro své politické přesvědčení, a kasařem, jenž sice politicky není školen, nicméně pokládá se spíš za revolucionáře než za lupiče. Vyslechnete laskavě onen dialog:

"Nepřeciňuj té své rozkladné lupičské práce. A co se s vámi stane za revoluce snad vši. V první den bude otvíráti žaláře a nechají vás řádit. Mluveno politicky, dovršovat zničení starého. Mluveno lidsky, mstit se. Za zkažené chlapečtví a umrlé milenký. Ale to štěstí trvá jen den, kamaráde. Druhého dne vás strčí do uliček a koho chytí, oběsí. Nepotřebují vás už, nemohou vás potřebovat. Nemůže vás potřebovat žádný společenský řád. Jste mimo každý řád."

"Tedy postřílet a rozvěšet nás za všech okolností?"

"Opakování tvého typu je v budoucnosti nemožné. Pekařští kluci už nebudou spát na palatách. Zločinů z bída také nebude. A co bude s lidmi, kteří budou

chtít lenošit a žít na účet cizí práce? Nebo s těmi, kteří mají při každém kosém pohledu v ruce křivák? Nebo s lidmi, kteří rozpárují ženám břicha a jsou nutkáni zneužít děti? Jsou-li vyléčitelní, léčit. Ze zbytku část do blázince, část na nějaký ostrov stranou vši dopravy a mimo všechny hospodářský zájem."

"To není nic nového. To jsou deportační kolonie."

"Ne. V deportačních koloniích jde o trest, to jest o pomstu. V budoucnosti se nebudeme mstít zač mstit, budeme chtít jen odstranit. Dnes jsou trestanci vykořisťováni, v budoucnosti budou požívat plného výtěžku své práce."

"Se mnou tedy také na takový ostrov? Ty, spisovatel a socialista, poslouchej: nemyslíš, že by bylo nudno bez nás na světě?"

"Zarazil jsem se. Po celou ho-

dinu, kterou jsme spolu ztrávili, se snažil překvapovat mě. Činil to marně. Teď se mu to podařilo dokonale. Udiven jsem na něho pohlédl a on, postihnut můj údiv, který mu lichotil, smířil se se mnou. Měl pravdu. Nejen na světě by bylo nudno. Také v nás. Plnost života by nebyla celá, kdyby bylo možno skalpem z nás vyříznout to, co je v nás nezřízené, neoktrované, temné, a dravého, dědictví po předcích kočovnicích, žoldnících, vyhnancích, po horských pytlácích, selských rebelech a žbářích, po proticírských spiklencích a velezrádcích. To jsou oni, kteří říkají uražené: Nemyslíš, že by bylo bez nás nudno na světě? Víc než to, navzdory všem teoriím. Bez nich by byl svět jediným racionalizovaným továrním sálem, jediným polem s jedinou brázdou od slunce východu po jeho západ... Hleděli jsme na sebe. Viděl v mých očích, že všechno odvolávám, čím jsem ho urazil a odpustil mi. Když jsme se loučili, stiskli jsme si ruce."

Úryvek z Olbrachtovy knihy "Zamřížované zrcadlo", který jsme vám tady přetiskli, stojí za hlubší zamyšlení. Není důležité, že zde Olbrachtovo politické přesvědčení jaksi selhalo. Naši komunisté měli proti Zamřížovanému zrcadlu hned po vyjítí vážné námítky a s autorovým názorem na lidi mimo zákon vyslovi patrně nesouhlas i zavilý protimarxista. Jenže o to nejde. Jde o to, že komunista Olbracht, konfrontován s jistou skutečností, je nucen sám sobě doznat, že jeho více budoucího společenského uspořádání na základě marx-leninské vědy je čirá utopie. Že se to tak snadno nevyřeší. Že to tak asi nebude. A že je dokonce dobře, že to tak nebude.

MONTREAL NEJSILNĚJŠÍ ODOBOČKOU ČSNS

Red. — Vrcholná organizace Čechoslováků v Kanadě — Československé Národní Sdružení, nemá sice ani zdaleka tolik odoboček a členů, jako tomu bylo během druhé světové války, přesto však činnost ČSNS je povzbuzující. Nové příchodí krajané přinesli nové nápady, které jsou realizovány zejména na poli kulturním.

V tomto směru vede MONTREAL, který dal krajauské veřejnosti celou řadu hodnotných kulturních událostí. Montrealská odobočka, jejímž předsedou je dr. Stein a jednatelem p. A. Dubská, je také počtem členů nejsilnější: 160. "Nezápadnější" odobočka ČSNS v Kanadě ve WINNIPEGU, kde se chystají příští měsíc velké oslavy u příležitosti 50ti letého založení krajauského Podpůrného spolku, se vyznačuje je rovněž zvýšenou činností. Čítá

108 členů a má živý zájem o osudy ČSNS, čehož je důkazem, že stejně jako loni na Kongresu do Ottawy tak i letos do Montrealu přijel delegát z dalekého Winnipegu (V Montrealu byl dr. Wenzbauer). "Batovci" v BATAWÉ se rovněž činí a snad všichni krajané, žijící v Batawé a okolí jsou organizováni v odobočce, jež figuruje číslem 105 členů. HAMILTON má 104 členů a středisko krajauského života TORONTO má 132 členů. Vysvětlení proč torontská odobočka, má poměrně tak málo členů je několik, hlavně je to však proto, že v Torontě je celá řada jiných krajauských spolků. A je jich více než dost: Sokol 2 Toronto, Masarykův dům, Osada sv. Václava a další církevní organizace, Legionáři, Krúžek Moravských Slováků atd. Přesto však Torontu nelze upřít vysokou úroveň, několika pořáda-

ných událostí, jako Koncertu české hudby a důstojným vždy Oslavám 28. října. Ale i Sjezd čs. sportovců je vlastně dílem některých jedinců, kteří jsou členy torontské odobočky ČSNS. Nezapomeňme rovněž agilní činnost Dámského odboru, vedeného R. Petříčkovou. Hlavní město Kanady — OTTAWA, ohlásilo na montrealském Kongresu počet svých členů číslí 52 zatím co KITCHENER a QUEBEC CITY kde žije málo našich lidí, uzavírají pořadí osmi kanadských odoboček. Je velmi pravděpodobné, že i na dalekém západě brzy, bude obnovena činnost ve VANCOUVERU. Příští rok je významný, bude tomu "čtvrt století" od doby, kdy byla založeno ČSNS v Kanadě, které vykonalo pro naši rodnou zemi a krajauský život v Kanadě tolik kladného a jistě i v budoucnu opět vykoná-

JEZERO MUSKOKA

375 stop Krásného pískového pobřeží, 4 acry, dům o 8 místnostech, chata se 3 místnostmi. Hodi se pro spolek klub anebo náboženskou skupinu. Cena 37,500.00. Telefon 111 7-5041 nebo P.O. Box 4, Don Mills, Ontario.

SBORNÍK K WELKOVĚ ŠEDESÁTCE

Předseda Společnosti pro vědy a umění, profesor dr. René Wellck se dožívá letos v srpnu šedesátí let. K této jeho šedesátce vyjde za spolupráce SVU sborník Wellckových anglických esejí o české literatuře. Budou to v podstatě dějiny české literatury od nejstarší doby až po přítomnost. Sborník rediguje Dr. Petr Demetz, profesor university Yale.

MÁTE ZAPLACENÉ "NAŠE HLASY"

JEDNOTA ČS. PROTESTANTŮ

Jednota čs. Protestantů, odobočka Toronto, uspořádá v neděli 28. dubna 1963, v čs. bapt. kostele na 1624 Queen St. W. přednášku, kterou prosloví Rev. Frank Svoboda z Long Island, N. Y. Námětem je nedávná návštěva Československa, u příležitosti 500. výročí založení Jednoty bratrské. Rečník nás dále seznámí s prací Česko-moravské církve bratrské v Texasu, odkud sám pochází. Během přednášky budou promítány obrázky, které br. Svoboda pořídil při návštěvě různých evangelických sborů v Československu. Pro mnohé z nás to může být pěkná příležitost vidět alespoň touto cestou milá místa nebo známé osoby. Náš host není v Torontě po prvé. Byl řečníkem na naší loňské Husově vzpomínkové oslavě. Začátek přednášky je v 7. hodin večer. Všichni jsou srdečně vítáni. Br. Svoboda rovněž poslouží Božím slovem při raních bohoslužbách v 11. hodin do-

'PRIVANDROVALCI': 'VŠICHNI NEBYLI ŠPATNÍ'

FASCINUJÍCÍ ROMÁN H. ROBBINSE O HOLLYWOODU

"Carpetbaggers" — "Privandrovalci" je nejnovější román amerického spisovatele Harolda Robbinsa, Románu, tak jako jeho čtyři předchozí, se prodaly již dva miliony výtisků.

"Privandrovalci" vyprovokovali čtenáře "New York Postu" k tomuto dopisu redakci:

Právě jsem dočetl "Privandrovalce" a byl jsem pobouřen jeho údajně otevřeným a věrným pohledem na mravy a soukromý život Hollywoodu. Přestože považuji "Privandrovalce" za fascinující a živý příběh, nemohu uvěřit tomu, že pravdivě líčí život filmových pracovníků."

Čtenář deníku New York Post se mylí hned několikrát. Autor románu Harold Robbins zná podrobně filmové prostředí, jež popisuje, neboť z místa úředníka v dopravním oddělení se vypracoval až na rozpočtového a plánovacího ředitele Universal Pictures, a později se stal dokonce nezávislým filmovým producentem. Vedle Hollywoodu Robbins líčí velmi zasvěceně i několik jiných prostředí, jako letecký průmysl, korboje, bankovníctví a odborové svazy, a všude mu jde o lidi, hnané velkou výsudej silou a žijící na vrcholu v dobrém i špatném. Hlavní postavy Privandrovalců měly své vzory ve skutečném životě a těžko lze autora usvědčit z nepravdivosti. A konec konců Hollywood nenatočí z tohoto románu jeden film, ale dokonce dva.

Jeho kniha je velmi čtivá, telegrafickým stylem henningwayovsky stručným jde rychle vpřed, takže je pochopitelné, že se tolik čte. Robbins se pokusil na širokém plátně zachytit rozvoj amerického Západu od konce minulého století až do roku 1945. Protože zajímavý líčí prostředí, do nichž se ani Steinbeck, Hemingway nebo Faulkner nedostali, a protože je stejně pln virulentnosti jako bouřlivý rozvoj nových částí Ameriky, jež popisuje, je to zajímavá četba.

O "privandrovalcích" říká Robbins v úvodu souhrnně:

"Ze Severními armádami přišla jiná armáda mužů. Přicházeli ve stovkách, ale každý cestoval sám. Přišli pěšky, na mezu, na koni, v skřípajících bryčcích nebo pěkných kočárech. Byli všech typů a velikostí a pocházeli z mnoha národů. Měli tmavé obleky, obvykle pokryté šedým prachem cest a tmavé široké klobouky, jež měly chránit jejich bílé tváře před horkým nezvyklým sluncem. A na jejich zádech nebo napříč v sedle si na střeše jejich vozů byl nevyhnutelný vybledlý, mnohobarevný ranec, zešitý z obnošených a roztrpěných zbytků koberce, do něhož nacpali všechny svůj pozemský majetek. Od těchto ranec dostali své jméno: The Carpetbaggers. Ne všichni z nich byli špatní, tak jako ne všichni lidé jsou špatní. Někteří z nich, se dokonce naučili milovat zemi, kterou přišli využít a zůstali a stali se váženými občany."

Privandrovalci je epická saga o lidech, kteří v nových územích "šli nahoru" vypracovali se z ničeho, puzení touhou uspět. Je to dlouhý sedmistránkový román, zajímavě konstruovaný. Ústřední postavou je Robbinsovi Jonas Cord, mladý podnikatel v Nevadě a Kalifornii. Z devíti částí knihy je mu věnována každá ličá: vždy přibližně na padesátí stránek je oštre zachycen okamžik, den nebo několik dní ze života Jonasova, vždy po pěti letech, tedy od roku 1925, jímž kniha začíná, až do roku 1945, kterým končí současně s válkou. Každou sudou část knihy věnuje autor životnímu příběhu jedné z důležitých postav Jonasova života, to je dvěma ze tří žen, které v jeho životě sehrály důležité role, a dvěma jeho přátelům. Jonas vypráví v první osobě; sudé kapitoly knihy jsou psány v třetí osobě, a jsou tak zajímavé, vždy kolem jednoho sta stran, že by z Privandrovalce bylo možno vytvořit ne dva, ale pět filmů.

ČERNOCH ASTRONAUTEM

V nedávných dnech bylo vybráno čtrnáct mladých Američanů z mnoha uchazečů o práci astronauta. Mezi nimi je černochoch. První černochoch — astronaut.

Jmenuje se Edward Dwight mladší, a jeho otec, Edward Dwight starší si zakládá nejen na svém astronautovi, ale také na ostatních dětech. V Kansas City, kde trvale žije, řekl novinářům: "Můj syn mi potvrdil, že jsme rodina prvního!"

Edward Dwight to vysvětlil: "Můj syn byl první černochoch, který absolvoval střední školu v Kansas City. Moje mladší dcera je první černoška na katolické střední škole a moje starší dcera je první černoška, která se stala

jeptiškou v Kansas City. A teď je Edward zase první."

Edward Dwight je devětatdacetiletý. Je ženat a má dvě malé děti. Studoval na střední škole a na univerzitě, než vstoupil dobrovolně do amerického letectva. Při leteckém výcviku ještě vystudoval po večerech aerodynamiku a dosáhl v tomto oboru inženýrského titulu.

Čist dobré knihy je, jako bys hovořil s nejlepšími lidmi.

René Descartes

PŘIPOMÍNKA...

co musíte učinit, abyste zůstali pojištěni

ONTARIJSKÉ NEMOCENSKÉ POJIŠTĚNÍ

• Změníte-li zaměstnání, řiďte se podle návodu na rubu Potvrzení o zaplacení, formulář č. 104, který dostanete od své skupiny.

• Jakmile je vám devatenáct let, přestáváte být pojištěni přes své rodiče. Registrujte se zvláště do třiceti dnů, chcete-li zůstat pojištěni i nadále. Formulář dostanete v nemocnicích, v bankách a v úřadovnách Komise.

• Vstoupíte-li do stavu manželského, musíte platit rodinnou premii, která zahrnuje muže, ženu a všechny závislé osoby. Informujte svou skupinu nebo v případě, že platíte přímo, spojte se s Komisí.

MĚJTE VŽDY NEMOCENSKOU PROKAZKU PO RUCE

ONTARIO HOSPITAL SERVICES COMMISSION

2195 Yonge St.

Toronto 7

Ontario

ČESKOSLOVENŠTÍ SPORTOVCI V TORONTĚ

Dokončení ze strany 1.
Náchodská z N. Yorku. Uchvacující byla jízda C. J. Pachlové z Montrealu, která svou uměleckou interpretaci Smetanovy "Vltavy" přenesla přítomné domů do vlasti. Když jsme viděli její průsvitný tyrkysový závoj, vlnící se v prudkých spirálách, cítili jsme šum stříbropěnné Vltavy. K bouřlivým ovacím došlo za výstupu mistrů světa Marie a Otty Jelínkových, kteří svým dramatickým podáním maďarského čardáše vybíchovali arénu k neutuchajícímu potlesku. Lehkost a jistota, při skocích a naprostá dokonalost provedení při neobtěžnějších akrobatických výkonech, vzbuzovaly nesmírný úžas a obdiv. Každý z diváků cítil vděčnost, že mohl sdílet tento vrcholný okamžik dne. Z ohlašovaných chyběla jen Vrzáňová, která se omluvila pořadatelům, neboť ve stejný den startovala v USA, v "Ice Capades" a nedostala povolení zúčastnit se v Torontě.

PO SKONČENÍ vystoupení krasobruslařů vjeleli na lední plochu hokejisté N. Yorku vedení J. Malečkem a torontští. V této chvíli obzvláště dojemně působila čs. státní hymna, když obě mužstva se seřadila a stála v pozoru poblíže středu kluziště. Hosté nastupovali k souboji s domácími hlavně s dvěma handicapy: jejich soupeřem byl jednak celek věkově převážně mladší a pak přijeli oslabeni o O. Záborského, který náhle před odjezdem z Evropy onemocněl vážně žloutenkou, ing. Jirotku, který je po operaci, z rodinných důvodů nemohl přijet další Prostějovák Marek, stejně tak dr. Sláma. Rovněž dr. V. Roubík byl odvolán služebně do Evropy. (Dr. Roubík, který mluví dokonale šesti světovými jazyky, zastává vysoké postavení u firmy Singer) — Toronto posílilo proto hosty třemi hráči: Feiglem, Medunou a Dolcem.

HOSTÉ z N. Yorku hráli převážnou část zápasu obrannou hru a nechali se překvapit hned v 1. třetině, když už prohrávali 0-3. Hra se vyrovnala ve druhé třetině, kdy Toronto vstřelilo jen jednu branku a závěrečná skončila 1-1. Celkový výsledek vyzněl 5-2 pro Toronto, kteří scoreovali brankami Staňka 2, Corna 2, Gajdy. Vítězové měli v brance odváženého 13letého Demartiniho, syna českých rodičů, byt i italského jména. Z obránců hrál až příliš tvrdě Vág (nejmladší bratr býv. fotbalových hráčů kdysi torontské Slavie), a překvapením byl velmi dobrý výkon Turka. Z ostatních fotbalistů Sparty Toronto nejlepším byl důrazný Staněk ve středu prvního útoku, který si dobře rozuměl s výborným a se smyslem pro celek hrajícím — Štěpánkem. Druhý útok vedl střelecky disponovaný Corn, a na křídlech s úspěchem zahráli Kubík a Tůma. V třetím útoku, vedle Gajdy upozornil na sebe mladičkář Toman. Nehrál pro zranění Průcha, který byl coacheem mužstva.

NEW YORK měl v obraně J. Malečka, který byl pochoptitelně středem obdivu diváků. Vynikal taktikou hry a nejednou ukázal záblesky své bývalé slávy. Druhý jeho partner dr. Peters byl během zápasu zraněn a musel být odvezen do nemocnice. Druhá obranná dvojice představila — fyzicky disponované ing. J. Schejbala (býv. hráč Podolí, též několikaletý člen mistrovského veslařského klubu ČVK, Praha) a Feigla (doma hrával za Slavii), který hrál se zraněním, utrpěným na počátku hry. V útoku byl sensací start Otty Jelínka z N. York, který vyměnil krasobruslařské brusle za hokejové a udivil hlediště svým dravým a nadšeným stylem. Byl též střelcem poslední branky zápasu (první branku za N. York vstřelil Feigl) Kuriositou hostujících byl brankář ing. Janský, který při své obrovitosti udivoval mrštností. V útocích dále hráli: Meduna, Dolec, Lorenc, Vobořil, Taussig, Vašina, Souček a Zikán. Hlavním rozhodčím byl L. V. Myslivec, jemuž sekundoval V. Linhart. V přestávkách mezi hrou předvedl své rychlobruslařské umění 13letý Patričný z N. Yorku.

KRASOBUSLARSKO - HOKEJOVÉ odpoledne až snad na jedinou technickou závalu — nebyla dobře slyšet hudba a hlasatel — se plně vydařilo a patřilo někomu za to, že je to v první řadě redaktor Našich Hlasů — Ladislav Průdek. On to byl, na němž leželo nejvíce práce a zodpovědnosti s přípravou sportovní části torontského Sjezdu. Je na místě poděkovat též jeho spolupracovníkům v aréně, at to byli u pokladny V. Waldaufová, I. Kubiková, Z. Schmidt, M. Svoboda neb při prodeji programů S. Cornová ml. R. Jeřábková, K. Zlata či na ledě při předávání květů krasobruslařům H. Dočkálová.

BANKET v Masarykově domě ve stejný den večer byl druhou částí sjezdu a zahájil ho jeho hlavní organizátor P. V. Havlík. Po něm promluvil L. V. Myslivec, který ve svém proslovu poukázal na sokolský základ našich sportovců a na úspěchy čs. sportovců za hranicemi. Vyzdvihl slibné výkony našich mladých hokejistů v Kanadě a přimlouval se za postavení umělé lední arény v Torontě.

DR. PETERS pak zhodnotil činnost hlavního "oslavence" večera - J. Malečka, který se v červnu dožívá 60ti let a zdůraznil, že doma ve vlasti jsou tisíce jeho přátel, kteří by tak rádi se zúčastnili dnešní slavnosti a nemohou. Vyslovil pak přání, aby přítomný Maleček si s námi ještě zahrál až mu bude sedmdesát, třeba jen v brance. Dr. Pecháček z Radia Free Europe ve svých vzpomín-

kách vracel se k slavným okamžikům Malečkovy sportovní kariéry Sourozencům Jelínkovým byl pak předán obraz Itálie od ČSNS v Kanadě — předsedou A. Daičarem a gen. tajemníkem J. Cornem. Škoda jen, že proslovy pro velký hluk v sále nebylo možno dobře slyšet.

V MASARYKOVĚ domě sešlo se na 500 lidí, a bylo podáváno přes 400 večerí. Po dlouhé době česká hala byla zase zaplněna našimi krajany, z nichž mnozí jako ing. Svoboda, býv. atlet a rugbista Slavie, přijel až z Los Angeles a Spartan dr. V. Hauzenblas, před dvaceti lety čs. rekordman ve skoku vysokém výkonem 1,98 m, přiletěl z Bostonu. Přítomní byli též rodiče krasobruslařů — Jelínkovi, Pachlovi, Starobovi. Sjezd se vydařil a bude jistě v budoucnu opakován, snad v N. Yorku, Clevelandu, Chicagu či jinde.

"KRÁSNÉ UMÍRÁNÍ"

Jára Kohout vypravuje: Starý pan Novák z Karlína si podal žádost o pas a o výjezdni visum. Ze prý by se na sklonku života chtěl ještě podívat do Ameriky, aby viděl "kapitalismus na smrtelné posteli". K svému velkému překvapení dostal povolení k odjezdu. Když se za tři měsíce vrátil do Prahy, musel se jít hlásit, jak mu bylo před odletem uloženo, na ministerstvo vnitř. "Tak pane Nováku", ptal se ho úředník, který mu cestu povolil, "tak co, viděl jste v Americe umírat kapitalismus?" "Viděl, viděl", pokyvoval pan Novák hlavou. "Viděl — a je to krásné umírání!"

JOHN GREGOR
Dovoluje si oznámit, že opět provádí veškerý Plumbing Heating, opravy a nové práce, pod firmou
QUALITY PLUMBING & HEATING COMPANY
Volejte LE 3-8396

YAROSLAV HUEBER
(Dr. Jur.) LL.B.
Tels.: EMpire 8-5536 - 927-1196
Ste 215
NOTAŘ A ADVOKÁT
57 Queen Street West, Toronto 1

NOVÁ KOZICHY
NA MÍRU. PŘE-
MODELOVÁNÍ
Zboží se zárukou
Odborné opravy
FRANK PECH
218 KING ST. E., HAMILTON,
Ontario - Tel.: JA 2-8926

"My, Kanadáné, jsme si dosud plně neuvědomili, jakou vysokou uměleckou hodnotu mají zpěvy, tance a lidové zvyky evropských národních skupin a jaký požitek poskytuje jejich poznání. Proto uvádíme "Evropské prázdniny" - "European Holiday" v divadle O'Keefe. Není to představení jen pro "Novokanadany", ale i pro Kanadany, jejichž rodiny tu žijí již po několik pokolení."
W. D. Whitaker, president společnosti O'Keefe

Hodláte-li cestovat kamkoliv
AIRSEALAND
TRAVEL SERVICE
684 BLOOR STREET WEST
ODBORNĚ VÁM PORADÍ
W. J. MARTINEK
KANCELÁŘ: LE. 1-4661
RES.: RO. 9-3714
Lístky na
splátky neb za hotové

L. LUNSKÝ, OPTIK
Prohlídky očí - Zhotovení brýlí
Prvotřídní kvalita
Hovoříme česky
470 COLLEGE ST., TORONTO
WA 1-3924

ČESKÁ CUKRARNA V HAMILTONU
doporučuje
videačské dorty
mandlové a ořechové,
české punchové dorty
a výborné zákusky
JOE'S
BAKERY & COFFEE SHOP
218 KING ST. E. — JA 9-2322
Navštivte naši kavárnu!

PROCK INSURANCE AGENCY
124 PANDORA CIRCLE
SCARBORO, ONT.
AXminster 3-7916
AUTO - POŽAR - BONDY
Dopravní a všeobecné pojištění
Výhodnější a levnější podmínky
Auto - financování

EVROPSKÁ LÉKARNA
posílá
LÉKY DO ČSSR
Rychlé a přesné dodání
HILARY'S DRUG STORE
344 BATHURST ST.
TORONTO
Tel.: EMpire 8-1059

Ušetřete na nábytku,
když nakoupíte přímo v továrně
UNITED FURNITURE FACTORIES
Showrooms
511 KING ST. W. - EM. 8-7316
Stereo HI-FI importujeme přímo
z Německa
3 POKOJE \$ 159.00

\$ 421.70
TORONTO — VÍDEŇ
("JET" PRO SKUPINY)
AIR & OCEAN
TRAVEL CENTRE LTD.
NOTARY PUBLIC
1 ADELAIDE ST. E.,
(roh Yonge St.)
TORONTO
EM 3-8888 (4 linky)
KAREL BUZEK,
Notař.

Bohoslužby v rodném jazyce
se konají každou neděli o
11. hod. ráno v čs. baptistickém kostele na 1624 Queen Street West.

Zpíva pěvecký sbor.
Každý srdečně zván.

Rev. J. Novák, Tel. 726-5960

TORONTO — VÍDEŇ — TORONTO JET POUZE \$ 440.00 (Cena pro skupiny)

KENNEDY TRAVEL BUREAU LTD.

296 QUEEN ST. WEST, TORONTO 2B, ONTARIO, CANADA TEL.: EM 2-3226

Vyřídíme cestování kamkoliv ve světě, visa, imigraci, návštěvy příbuzných ze starého kraje, pojištění, notářství.

O bezplatnou informaci zavolejte Mrs. L. Veselý

JEDNA ZE SERIE POSELSTVÍ
O SLUŽBÁCH ONTARIJSKÉ VLÁDY

ZDE JE VAŠE JEDNOMINUTOVÁ LISTINA BODŮ K BEZPEČNĚJŠÍMU ŘÍZENÍ AUTA

1. ZADNÍ A ZASTAVOVACÍ SVĚTLA. UKAZOVATELÉ SMĚRU. Fungují bezvadně.
2. ŘÍZENÍ. Minimální volnost volantu. Stabilní řízení.
3. ZRCÁTKA. Neustálá kontrola cesty za Vámi.
4. OKNA. Čistá, bez nálepek, prasknutí a zabarvení.
5. STÍRAČE. Fungují správně a stírají čistě.
6. PNEUMATIKY. Neopotřebované. Bez vypuklin, řezů nebo nestejnóměrností.
7. VÝFUK. Tichý systém, bez děr.
8. BRZDY. Fungují stejnoměrně pokud je pedál nejméně 1" od podlahy.
9. HOUKAČKA. Slyšitelná ze vzdálenosti 200 stop.
10. PREDNÍ SVĚTLA A UKAZOVATELÉ SMĚRU. Neoslňují. Fungují bezvadně.

Auta v zimě trpí. Řízení je bezpečnější a radostnější funguje - li
Vaše auto řádně.

MINISTERSTVO DOPRAVY VÁM ZDARMA PŘEZKOUŠÍ

VAŠE VOZIDLO V 38-TI BODECH
KEELE STREET, JIŽNE OD DÁLNICE Č. 401, TORONTO

V případě že žijete mimo Toronto, Vaše vozidlo bude přezkoušeno ve Vašem místě.

ONTARIO
PROVINCE OF OPPORTUNITY

DEPARTMENT OF TRANSPORT

HON. JOHN P. ROBARTS
Prima Minister of Ontario

HON. JAMES AULD
Minister of Transport